

[Bente Juncker]

ministeren sagde meget pænt, at det vigtigste ved denne reform var – det er et frit citat, vil jeg gerne sige – at rentefradragsretten nu lå fast for en længere periode. Den længere periode håber jeg også går ud over det næste år. Jeg håber, at rentefradragsretten ligger fast, og så må vi i givet fald kompensere for den.

Når jeg er glad for, at hr. Kim Behnke har rejst forespørgslen, og for, at vi har fremsat dagsordensforslaget, er det, fordi det betyder alverden med rentefradragsretten. Vi så det i 1985-86, da loven blev vedtaget: Vupti blev rentefradragsretten skåret ned med en tredjedel. Det var der en lang række boligejere der ikke kunne klare. Vi har været der med boligpakke I, II – og III tror jeg – som alle har været inde på, og vi har ydet ambulancetjeneste med en tilskudsmodel, som jeg da står inde for, men som egentlig ikke hjælper de boligejere, der sidder i knibe. Den hjælper dem, der har penge til at få udført reparationer, men ikke de boligejere, som vi talte meget om, da vi sidst havde boligdebat, nemlig de 100.000 måske 300.000, der lige akkurat kan få det til at løbe rundt.

Så er mit spørgsmål: Er det de boligejere, der skal bøde for en beskæring af rentefradraget? For så er der brug for ambulancehjælp med udrykning, og så kan Folketinget se frem til, at vi skal vedtage både boligpakke I, II, III, IV og V, for den går altså ikke.

Når man taler så meget om, at man skal garantere boligejernes samlede skattemæssige stilling, er jeg altså nødt til at sige, at vi i CD ser meget på, at den enkelte boligejer ikke bliver berørt af ændringer som følge af en ny skattereform. Det er svært at lave i praksis, det er stort set umuligt, men ikke desto mindre må vi have os disse familier, jeg talte om lige før, for øje. Vi har også i dag talt om, at alle boligejere selvfølgelig ikke har det lige skidt, men det er de 100.000, 200.000, måske 300.000 boligejere, som lige akkurat kan klare det nu, som vi vil vælte af pinden, hvis der bliver nogle drastiske skattemæssige ændringer, så de må sælge deres huse, og det er dér, vi er bekymrede.

Vi forestiller os, at realiteten, hvis man skal have et bredt flertal i denne sal om en ny skattereform, bliver, at man nødsages til at reducere rentefradraget, men så må prisen altså være – og det må de socialistiske partier bemærke –

at man enten afskaffer lejeværdien, aftrapper den, ser på grundskatterne eller eventuelt på, om man skal forlænge vedligeholdelsesfradraget. Det nytter ikke noget, hvis partier her i salen mener, at man blot kan reducere rentefradraget, eventuelt sænke skatteprocenterne, for så bliver det igen boligejerne, der skal betale, igen boligejerne, der ikke får nogen skattelettelser, og igen lejerne, der løber af med sejren.

Når vi har været med til at fremsætte dagsordensforslaget, hænger det bl.a. sammen med, at vi ikke var ovenud lykkelige for den dagsorden, vi havde sammen med Socialdemokratiet. Men tiden og snak mand og mand imellem også herinde har vist, at der er et behov for at sikre, at familier, der bor i eget hus, de, der har handlet i overensstemmelse med den lovgivning, der er i dag, ikke lige pludselig selv med en rimelig overgangsordning får revet tæppet væk under sig, og det sikrer den dagsorden, som Fremskridtspartiet og CD i dag har fremsat forslag om. Den sikrer, at de familier, der har købt nu, som vil købe i løbet af sommeren, som vil købe, indtil der kommer nye ændringer i skattesystemet, kan blive i deres eget hus. De, der køber i fremtiden, må vi så finde nogle ordninger for, således at de familier selvfølgelig også kan føle sig trygge ved, at de stadig væk kan få råd til at bo i deres eget hus.

Med de bemærkninger skal jeg sige, at jeg selvfølgelig stemmer for dagsordenen. Jeg er utrolig ked af, at Socialdemokratiet ikke kunne leve op til det, de kunne sidste år, men det kan der være så mange grunde til.

Elisabeth Arnold (RV):

Fremskridtspartiet har rejst en forespørgsel om at sikre stabiliteten på boligmarkedet og garantere, at boligejernes rentefradragsret ikke reduceres. Det ligger åbenbart Fremskridtspartiet meget på sinde at skabe stabilitet på boligmarkedet. Fremskridtspartiet kunne have bidraget til stabilitet og ro ved at undlade at gentage forespørgsler, som har været rejst mange gange før, og som også har været til mundtlig besvarelse i folketingssalen.

Sagen er, som flere andre ordførere har påpeget, at der er ved at være ro på boligmarkedet. Tvangsauktionernes antal har stabiliseret sig, det er svagt faldende, priserne er begyndt at stige igen, og omsætningen er stigende. Der er ved at være ro over feltet, chokket efter